

Pod zemou

Ronodin bez zaklopania otvoril dvere. „Kráľ podsvetia si nás želá vidieť.“

Seth prekvapene zdvihol zrak od stola, kde si točil mincu ako vlčík. Ronodin mu dal za úlohu prečítať hrubú knihu o príznakoch, čo znelo ako zaujímavá téma, kým nezbadal dlhé, nudné kapitoly napísané zastaraným jazykom. Niekoľko častí preskočil, no aj tak nenarazil na nejakú zaujímavú pasáž.

„Kto je kráľ podsvetia?“ opýtal sa.

„Náš hostiteľ,“ odpovedal Ronodil. „Momentálne bývame v malej časti jeho brloha. Nečítal si.“

„Snažil som sa,“ bránil sa Seth.

„Ako dlho?“

„Každá minúta mi pripadala ako hodina,“ zamrmlal Seth. „Skôr by si mal byť prekvapený, že som nad ňou nezaspal.“

Ronodin sa zamračil na knihu. „Chvíľu potrvá, kým prideš k zaujímavým pasážam.“

„Nemôžeš mi to zhrnúť?“ spýtal sa s nádejou Seth.

„Neskôr,“ odvetil Ronodin a prekrížil si ruky na hrudi. Ronodin bol pekný, sebaistý mladík v čiernom odevu. Seth ho poznal krátko. Nespájali ich nijaké zážitky z minulosti. Seth si vlastne nepamätal na nikoho z minulosti. Jeho spomienky nesiahali ďalej ako deň dozadu. Spomínal si len na miestnosť na hrade, kde bolo akési dievča Kendra, ktoré tvrdilo, že je jeho sestra. Ronodin sa zjavil nedlho nato a s ním prišli aj iní ľudia vrátane čarovného trpaslíka. Po veľmi mäťúcom spore sa Seth teleportoval na iný hrad, kde ho schmatla obrovská drevená bábka a cez sud ho premiestnila na toto miesto pod zemou.

„Táto záležitosť s kráľom podsvetia je skutočný problém,“ pokračoval Ronodin. „Dúfal som, že sa tomu stretnutiu vyhneš.“

„Nebudem sa mu páčiť?“ spýtal sa Seth.

Ronodin sa uškrnul. „Práve naopak. Budeš sa mu viac než páčiť. Bude ťa chcieť mať pre seba. Túži po všetkých živých bytostiach, no niekto s temnou mocou je preňho priam neodolateľný.“

„Je kráľom podzemia?“ začudoval sa Seth.

„Je kráľom spodnej ríše, podsvetia,“ objasnil mu Ronodin vážnym tónom. „Vládne všetkým neživým.“

„Akože zombiám?“ vyzvedal Seth. „A príznakom?“ Pohľadom zaletel k čiernej knihe na stole. „Možno som si z nej mal prečítať viac.“

„Ak by niečo malo byť mŕtve, no nie je, pravdepodobne je to poddaný kráľa podsvetia,“ prisvedčil Ronodin. „Pobyt v jeho

prítomnosti je nesmierne nebezpečný. Sám som ho absolvoval len päť ráz, a to ho poznám niekoľko storočí.“

„Prečo by som to mal potom riskovať?“ nechápal Seth.

„Vyžiadal si ťa,“ odvetil Ronodin.

„Čo keby som prosto zdrhol?“ opýtal sa Seth.

Ronodin si vzdychol. „Po prvé, odtiaľto nemôžeme len tak vyklízuť. Kráľ podsvetia má vo svojej ríši obrovskú moc. Už na teba upriamil pozornosť. Navyše potrebujeme prístup k jeho tunelom. Podsvetie sa spája s tvojím svetom na mnohých prekvapivých miestach, čo by nám uľahčilo cestovanie.“

Seth civel na Ronodina. Ako mal odpovedať? Kde by mal začať? Zjavne sa stal rukojemníkom podzemného kráľa. A čo vlastne vedel o Ronodinovi? Bol jeho spojencom alebo žalárnikom? Vzdychol si. Možno si toto všetko zaslúžil, ale nemohol si tým byť istý. Nech bol vo svojom zabudnutom živote kýmkoľvek, určite mal veľmi zaujímavý život.

„Nepozeraj sa tak na mňa,“ povedal Ronodin. „Aby si prežil, občas sa musíš vystaviť neprijemnostiam. Prežil si aj horšie.“

„Nepamätám sa,“ pokrčil plecami Seth.

„Keby som bol tebou, považoval by som to za úľavu,“ poznamenal Ronodin. „Môžeš začať od začiatku s čistým štítom, nezaťažný chybami z minulosti.“

„Mohol by som byť ktokoľvek,“ postážoval sa Seth.

„Nie ktokoľvek,“ opravil ho Ronodin. „Si zaklínač tieňov. Ovládaš temnú moc. Dokážeš hovoriť s príznakmi a hasiť oheň.“

Seth vedel, že má schopnosti, o ktorých hovoril Ronodin, lebo hoci boli spolu krátko, Ronodin mu dal príležitosť ich využiť. Údajne mu dokázal pomôcť znásobiť jeho čarovnú moc.

„A ty si jednorozec?“ spýtal sa Seth.

„V ľudskej podobe,“ prisvedčil Ronodin. „Nesmieš nechať kráľa podsvetia čakať. Mohlo by to ešte zhoršiť tvoju situáciu.“

Seth sa snažil upokojiť. Bez spomienok bolo ťažké pochopiť okolnosti, v ktorých sa ocitol. Cítil krivdu, že sa musel postaviť zoči-voči následkom, ktorým nerozumel. Ako sa dostal do tejto šlamastiky? Zdalo sa, že neexistuje nijaké východisko. Momentálne bolo jeho najlepšou šancou naučiť sa, čo sa dalo, a pokúsiť sa zostať nažive.

„Nemám na výber,“ zhodnotil.

„V tejto veci nie,“ priznal Ronodin.

„Nie som zlý človek,“ vyhlásil Seth.

„Ako to vieš?“ spýtal sa Ronodin.

„Jednoducho to viem,“ odvetil Seth.

„Ani ja nie som zlý človek,“ povedal Ronodin. „Obaja sme však outsidersi.“

„Ktorí žijú v podzemnom brlohu kráľa zombii?“ zaujímalo Seta.

„Sme tu na návšteve,“ zdôraznil Ronodin. „Nasleduj ma.“

Ronodin vyšiel bez toho, aby sa obzrel. Seth zaváhal, potom sa rozbehol, aby ho dostihol. Ak sa toto stretnutie muselo uskutočniť, bude lepšie, ak sa bude riadiť jednorozčtovými radami.

„Nesmieš sa na kráľa podsvetia pozrieť,“ poučal ho Ronodin. „To by znamenalo pridať sa k nemŕtvym.“

„Stal by som sa zombiou?“ začudoval sa Seth.

„Alebo ešte niečím horším,“ prisvedčil Ronodin. „Vstúp do miestnosti chrbtom k nemu. Oči maj zatvorené. Nikdy sa k nemu neotoč tvárou ani neotvor oči. Ani keby fúriky padali. Rozumieš?“

„Čo ak sa ku mne prikradne?“ opýtal sa Seth.

„Sme v jeho ríši,“ pripomenul mu Ronodin. „Ak ťa chce kráľ podsvetia zabiť, tak zomrieš. Ak z teba chce spraviť nemŕtveho, nič ho nezastaví. Musíš sa postarať o to, aby si si nespôsobil zbytočnú ujmu. Pamätaj si, že sa naňho nesmieš pozrieť.“

„Ani v zrkadle?“ neprestával sa vypytovať Seth.

„To by zabralo pri Gorgóne, nie pri kráľovi podsvetia,“ odpovedal Ronodin. „Nezabudni, maj oči zatvorené a buď k nemu otočený chrbtom.“

„Ty si ho nikdy nevidel?“ vyzvedal Seth.

„Keby som to urobil, bol by som nemŕtvý,“ zopakoval Ronodin.

„Čo ak tam ani nie?“ zaujímalo Setha. „Čo ak je jeho hlas iba nahrávka?“

„Čo ja viem, pokojne môže byť škrečok,“ odvetil Ronodin. „Alebo príšera veľká ako hora. Mám však podozrenie, že vyzerá trochu ako jeho poddaní – vládne im, pretože je jedným z nich.“

„Prečo ma chce vidieť?“

„Si hostom na jeho území,“ objasnil mu Ronodin. „Si zaklínač tieňov v čase, keď je tento dar mimoriadne vzácny. No zvyšok by som si len domýšľal, lebo mu neviem čítať myšlienky.“

„Nebude nezdvorilé, ak vcúvam do miestnosti?“ zamyslel sa Seth.

„On veľmi dobre vie, čo treba urobiť pri rozhovore s ním, aby si bytosť zachovala smrteľnosť,“ uistil ho Ronodin.

Odbočili za roh a prešli do ďalšej podzemnej chodby. Seth sa pokúšal predstaviť si, aké by to bolo stať sa zombiou alebo prízrakom. Nedávno sa on aj Ronodin stretli s niekoľkými prízrakmi. Sethovi sa zdali ako nešťastné stvorenia, chladné a prázdne.